

διέναι. Ἀφήνω νὰ περάσει, let go through/let pass, Ἐμπεδοκλῆς 84.11 αἶ δ' ὕδατος μὲν βένθος ἀπέστεγον ἀμφιναέντος, πῦρ δ' ἔξω διείεσκον ὅσον ταναώτερον ἦεν. Πρβλ. διαθρώσκειν, δίοδος.

διίστασθαι. Διαλύομαι, be decomposed, Ἡράκλειτος 125 ὁ κυκεὼν διίσταται <μὴ> κινούμενος.

δίκαιος (ἀντίθ. ἄδικος). Δίκαιος/ἠθικός, just/moral, Ἡράκλειτος 102 τῷ μὲν θεῷ καλὰ πάντα καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἂ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἂ δὲ δίκαια Δημόκριτος 50 ὁ χρημάτων παντελῶς ἥσσω οὐκ ἂν ποτε εἶη δίκαιος 73 δίκαιος ἔρως ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν 174.2 ὁ μὲν εὐθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ χαίρει τε καὶ ἔρρωται καὶ ἀνακηδής ἐστίν 261.3 ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν κατὰ δύναμιν . . . δίκαιον καὶ ἀγαθόν. Πρβλ. ἀγαθόν, καλόν, ἀρετή. || **τὸ δίκαιον.** Τὸ δίκαιο, right/justice/law, Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,27) δοκεῖ δέ τοισι καὶ τὸ ἀντιπεπονθὸς εἶναι ἀπλῶς δίκαιον, ὥσπερ οἱ Πυθαγόρειοι ἔφασαν· ὠρίζοντο γὰρ ἀπλῶς τὸ δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθὸς ἄλλω. Πρβλ. δίκη, δικαιοσύνη. || **τὰ δίκαια.** Τὰ δίκαια/ὅσα ὑπαγορεύει ἡ δικαιοσύνη, whatever is dictated by justice or law/just or right, Ξενοφάνης 1.15 τὰ δίκαια δύνασθαι πρήσσειν Δημόκριτος 266.8 ἀλλὰ τις ἢ θεσμός ἢ τι ἄλλο ἀμυνεῖ τῷ τὰ δίκαια ποιεῦντι. || **δίκαιον** (ἐστί). Εἶναι δίκαιο/σωστό, it is just/right, Ξενοφάνης 2.13 οὐδὲ δίκαιον προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης Δημόκριτος 173.3 οὐ δίκαιον ἐν κακοῖσι τὰ τοιάδε κρίνειν, ἀλλ' ἐν ἀγαθοῖσιν 265.3 τῶν ἡμαρτημένων ἄνθρωποι μεμνέεται μᾶλλον ἢ τῶν εὖ πεποιημένων. καὶ γὰρ δίκαιον οὕτως.

δικαιοσύνη (συνών. δίκη, ἀντίθ. ἀδικίη). Δικαιοσύνη, justice, Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,22) ἡ δικαιοσύνη ἀριθμὸς ἰσάκεις ἴσος.

δικαστής. Δικαστής/κριτής, magistrate/judge, Δημόκριτος 159.3 εἰ . . . αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος δι<καστῆς> ἡδέως ἂν καταφιγίσασθαι τῆς ψυχῆς.